

Stefan Mizera

Z wydawnictw o adwokaturze

Palestra 16/7-8(175-176), 121-123

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i możliwości czasowych przeciętnego adwokata. Obrona nieletniego jest to bowiem zadanie szczególne i nietypowe, do którego trudno dopasować powszechnie obowiązujące reguły procesowej gry”.

*

Czy w gronie dzisiejszej palestry dużo jest czynnych adwokatów parających się ubocznie twórczością literacką? Nie wiadomo, choć może warto byłoby przeprowadzić w tym względzie stosowną ankietę. O dorobku pisarskim jednego z członków korporacji doniósł ostatnio kielecki dziennik „Słowo Ludu” (nr 65 z dnia 3 czerwca br.) w obszernym felietonie Zbigniewa Nosala pt. *Opowieści wędrowca*. W felietonie zwrócono uwagę na twórczość Świętosława Krawczyńskiego, adwokata z Kielc, autora trzech — jak dotychczas — dzieł literackich, z których zbiór opowiadań zatytułowany „Raptularz świętokrzyski” stał się niedawno regionalnym bestsellerem na Kielecczyźnie.

S.M.

Z WYDAWNICTW O ADWOKATURZE

1. Prawnicy polscy w walce o narodowe i społeczne wyzwolenie Śląska

Wydane staraniem Zrzeszenia Prawników Polskich — Oddział w Katowicach,
Katowice 1972, s. 85.

W tej liczącej tylko 85 stron broszurze (wykonanej w technice powielanej) mieści się niezmiernie bogata treść, świadcząca o wielkim wkładzie prawników, a szczególnie adwokatów z terenu Górnego Śląska i Ziemi Opolskiej w walce narodowo-wyzwoleńczej.

Publikację, zawierającą wspomnienia przedstawicieli środowiska prawniczego z dziejów walki wyzwoleńczej na Śląsku w okresie lat 1919—1945, otwiera słowo wstępne prezesa Zarządu Okręgu ZBOWiD-u, przewodniczącego WRN w Katowicach oraz członka Rady Państwa gen. bryg. Jerzego Ziętka. Jakże wymowny jest fragment tego wstępu:

„Niech ta publikacja będzie zarazem jednym z przekazów, że ofiary poniesione przez nasz naród nie były daremne, że przyczyniły się do ostatecznego, wspólnego zwycięstwa, by również nasz naród mógł w pokojowej pracy ugruntować potęgę umiłowanej Ojczyzny”.

W skład zbioru wspomnień weszło kilka pozycji. Pierwszą z nich jest skrót pamiętnika adwokata **Pawła Kwoczka**, nagrodzonego I nagrodą w konkursie zorganizowanym przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w 1971 r. i wydanego

w zbiorze pt. „Pamiętniki adwokatów”. Pozycję tę zaopatrzone tytułem: Praca zawodowa i społeczno-narodowa adwokatów na Górnym Śląsku w okresie do 1945 r. Wysokie wyróżnienie, jakie przypadło w udziale Autorowi tego pamiętnika, świadczy o jego autentycznej wartości historycznej.

Druga pozycja zatytułowana: Wymiar sprawiedliwości w III powstaniu śląskim wyszła spod pióra **Józefa Musioła**. Jest to cenny przyczynek do bogatej literatury o powstaniach śląskich ilustrujący — jak to podkreślił J. Ziętek — genezę i zakres działania polskiego sądownictwa polowego w toku walk powstańczych. Zasługuje na uznanie źródłowe potraktowanie tematu i rzeczowe przedstawienie działalności powstańczych sądów polowych w okresie III powstania śląskiego.

Całość zbioru zamyka szkic adwokata **Jana Kleczki** pt. Nie oszczędzać Polski, w którym przedstawiono obraz strat wojennych w szeregach adwokatury śląskiej wskutek zbrodniczych akcji eksterminacyjnych hitlerowskiego okupanta. Podane w tym szkicu wyjątki z niektórych tajnych dokumentów III Rzeszy są wstrząsającym dowodem potwierdzającym podłe zamierzenia wobec naszego narodu.

Do zbioru dołączono imienny spis adwokatów Izby Adwokackiej w Katowicach — ofiar wojny i okupacji 1939—1945 (188 nazwisk) oraz zestawienie strat osobowych Izby Adwokackiej w Katowicach w czasie wojny i okupacji 1939—1945. Z dokumentów tych wynika, że wskutek wojny i hitlerowskiego terroru adwokatura górnośląsko-dąbrowiecka poniosła 42,8% strat w jej stanie osobowym sprzed 1 września 1939 r. (liczba adwokatów wynosiła wówczas 439). Przedstawiony w publikacji udział adwokatów w walce z germanizacyjnym naporem i hitlerowskim okupantem należy do chlubnych kart polskiej palestry.

2. XX-lecie uspołecznionej adwokatury w Gliwicach

Gliwice, maj 1972 (broшуra jubileuszowa). s 46

Członkowie działających na terenie Gliwic dwu Zespołów Adwokackich uświetnili XX-lecie swej działalności zawodowej i społecznej cennym dokumentem w postaci broшуry jubileuszowej. Na jej treść, ujętą w sześciu rozdziałach, składa się nie tylko problematyka lokalnego rozwoju palestry gliwickiej (znamiennego wielce znaczącą okolicznością, iż działające w Gliwicach Zespoły Adwokackie zostały utworzone jako pierwsze w Polsce Ludowej z dniem 2 stycznia 1952 r.), ale także rozważania i refleksje natury ogólnej, wskazujące na rolę adwokatury w nowych warunkach ustrojowych. W tej interesującej kronice uspołecznionej adwokatury w Gliwicach odbijają się jak w zwierciadle ślady przemian, przez jakie przeszła cała adwokatura. Dojrzałość polityczna gliwickiej palestry umożliwiła zapewne pokonanie, znacznie szybciej, zahamowań i trudności w organizacji nowych form wykonywania zawodu, aniżeli miało to miejsce w innych środowiskach adwokackich. Autorzy publikacji otwarcie wspominają:

„Nawyk do pracy we własnej kancelarii, względy konkurencyjne, cechy indywidualne poszczególnych adwokatów, to na pewno niepełna jeszcze skala przeszkód i trudności, które trzeba było przezwyciężyć, by adwokaci ostatecznie zaakceptowali zespołowe formy pracy”.

Oceniając swój dorobek zawodowy i na polu pracy społecznej po upływie 20 lat, palestra gliwicka z dumą i satysfakcją podsumowała swoje osiągnięcia. W swej jubileuszowej publikacji dała zarazem wyraz przekonaniu, iż jej zadania na dziś i na przyszłość to kontynuacja tych działań, które znalazły uznanie społeczeństwa, a także szukanie nowych form i kierunków pracy społecznej. Palestra gliwicka pragnie przy tym nadal pielęgnować tradycje postępowego nurtu adwokatury polskiej.

Stefan Mizera

KRONIKA

1.

Spotkanie

Ministra Sprawiedliwości z Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

W dniu 18.VII.br. Minister Sprawiedliwości prof. dr Włodzimierz Berutowicz przyjął Prezydium NRA w składzie Prezesa adw. Z. Czeszejki oraz członków Prezydium adw.: A. Borkowego, W. Dąbrowskiego, L. Gluzy, dra Z. Krzemińskiego, T. Sarnowskiego i R. Szury.

Członkowie Prezydium NRA przedstawili Ministrowi Sprawiedliwości sytuację w adwokaturze i zamierzenia NRA na przyszłość, a w szczególności te, które mają na celu podnoszenie poziomu usług adwokackich oraz poprawę warunków pracy w zespołach adwokackich.

Minister Berutowicz ze swej strony podkreślił rolę i zadania adwokatury w kształtowaniu porządku prawnego i kultury prawnej społeczeństwa. Stwierdził przy tym, że samorząd adwokacki powinien czuć się w pełni odpowiedzialny za wszelkie sprawy adwokatury i że w tego rodzaju działalności samorząd spotka się z życzliwą pomocą ze strony resortu.

2.

Spotkanie

Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z Prezydium NRA

W dniu 20.VII.br. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego Jerzy Bafia przyjął Prezydium NRA w składzie Prezesa adw. Z. Czeszejki oraz członków Prezydium adw. A. Borkowego, W. Dąbrowskiego, L. Gluzy, dra Z. Krzemińskiego, T. Sarnowskiego i R. Szury.